

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

katedra mezinárodních vztahů IPS UK FSV

Posudek na magisterskou diplomovou práci zpracovanou na katedře mezinárodních vztahů IPS by měl obsahovat Vaše vyjádření k následujícím bodům. Při zpracování posudku můžete použít následující část tohoto souboru, kde vyplníte své hodnocení do jednotlivých polí.

Jméno diplomanta/ky

Bc. Michal Čermák

Název práce

Komparace postupu americké administrativy vůči Íránu v otázce proliferace jaderných zbraní za vlády prezidentů Bushe a Obamy

Konzultant/ka práce

PhDr. Vít Střítecký, MPhil. Ph.D.

Oponent/ka práce

PhDr. Ondřej Ditrych, MPhil. Ph.D.

semestr/rok

2013

počet stran

96

počet znaků

143 577 (bez mezer)

1. koncepce práce

- i. volba tématu, formulace výzkumné otázky a jejich zdůvodnění; přiměřenost, původnost;
- ii. teoreticko-metodologické ukotvení – výběr a zdůvodnění; metoda zpracování;
- iii. volba zdrojů, kritický rozbor literatury, příp. dalších použitých zdrojů;
- iv. struktura textu (úplnost, správnost a přiměřenost členění, logická provázanost);

Předložená práce se pokouší o komparaci přístupů Bushovy a Obamovy administrativy k otázce íránského jaderného programu. Soustředit se chce na rétoriku i praktickou politiku v bilaterální a multilaterální diplomatické a nediplomatické (tajné operace) dimenzi. Téma je relevantní a jasně vymezené, stejně tak výzkumné otázky (kontinuita/odlišnost v přístupech a úspěšnost/neúspěšnost americké politiky vůči Íránu v obou sledovaných případech).

Nejasně je naproti tomu stanovena metoda autorova výzkumu. Základní parametry (diachronní komparativní studie) je sice dána a mřížka pro srovnání je přítomna (byť je představena nikoliv v úvodu či metodologické kapitole, ale nelogicky až na konci kapitoly věnované Obamově zahraniční a bezpečnostní politice obecně), chybí však kritéria srovnání i jejich operacionalizace. Tato skutečnost se nezbytně odráží v původnosti, hloubce a relevanci dosažených závěrů.

Práce je logicky a přehledně členěna. Není nicméně jasné, proč kapitola věnovaná vývoji íránského jaderného programu končí rokem 2000 (popis následného vývoje není potom přítomen ani v kapitolách následujících).

-
2. zpracování tématu (výběr zdrojů pro jednotlivé aspekty zvolené problematiky, interpretace přebíraných poznatků, argumentace, formulace vlastních poznatků, včetně vyvození závěrů, přesnost vyjadřování; příp. práce s daty – úplnost, přesnost, správnost postupů; konformita s projektem);

Na úrovni jednotlivých kapitol je provázání jednotlivých částí argumentu již méně úspěšné a jeho úroveň je kolísavá. Přes občasnou zmatečnost, opakování a problematickou interpretaci (např. postoj USA k „zelené revoluci“ v Íránu, 2009) jsou základní atributy obou přístupů nicméně zmíněny a žádné zásadní skutečnosti nejsou pominuty. Na druhé straně, patrně i v důsledku poněkud omezeného korpusu nastudované literatury, není práce v jejich popisu příliš detailní (autor se rozhodně mohl podrobněji věnovat například jednáním 5+1, resp. 3+3, konkrétním iniciativám a schůzkám apod.). To lze říci i o kapitole věnované zahraniční a bezpečnostní politice Obamovy administrativy obecně, kde je většina důležitých témat pouze nadhozena (a schází zde např. „driftování“ směrem k Tichomoří) a není podrobena důkladnější analýze sledující kontinuitu či změny oproti politice Bushově. Naopak v obou případech (a také v závěru) práce uhýbá od tématu, když obsáhle popisuje vztahy USA s dalšími světovými mocnostmi a významnými státy v regionu mimo doménu íránského jaderného programu. Lze kvitovat, že se autor pokouší o uplatnění proliferačních teorií na empirický materiál (a u Sagana se mu to daří celkem úspěšně), výběr těchto teorií je ovšem značně výsekový. Po představení případů následuje jejich srovnání, které vzhledem k nejasné metodologii ústí v omezené závěry bez vyšší míry detailu (diplomatická iniciativa či ochota vynaložit vyšší náklady na řešení problému v Obamově případě). Naopak poměrně značnou část srovnávající kapitoly vyplňuje diskuse vztahů s jinými aktéry mimo íránský kontext a normativní hodnocení, kterému následně autor již zcela popouští uzdu v závěru.

S projektem je práce konformní.

-
-
3. standardy vědeckého textu (bibliografie, odkazy, citace);

Standardy vědeckého textu jsou v zásadě naplňovány. Lze však vytknout nedostatečnou procitovanost (občas chybějící citace např. u uváděných čísel), netypické a matoucí použití středníku u harvardského způsobu citování a občasnou ledabylost (chybějící údaje, proměnlivou formu odkazů).

-
-
-
4. stylistická a jazyková úroveň textu;

Po stylistické a jazykové stránce je práce spíše průměrná, autor se občas vyjadřuje poněkud kostrbatě a uchyluje se k neakademickému slovníku („bazírovat“, „nalajnovaná“).

-
-
-
-
5. formální úplnost výtisku (čestné prohlášení, obsah, resumé, projekt);

Výtisk je úplný.

6. dílčí připomínky (pokud nejsou uvedeny jako součást hodnocení výše uvedených aspektů práce); příp. náměty či otázky k obhajobě;

7. celkové hodnocení (práce ne/odpovídá požadavkům kladeným na DP; ne/doporučení práce k obhajobě; nejsilnější, příp. nejslabší stránky práce; příp. doporučení na zvláštní ocenění [pochvala děkana za vynikající DP]);

Práce odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce a proto ji doporučuji k obhajobě. K silným stránkám řadím relevantní téma, dobrou základní strukturu a obecně poměrně obsáhlý popis americké politiky v otázce íránského jaderného programu ve dvou jasně vymezených obdobích. Slabinami práce jsou naopak nejasná metodologie (vedoucí k omezené původnosti a rozsahu závěrů) a nižší detailnost zpracování.

8. navrhovaná klasifikace.

Velmi dobře / Dobře.

datum

podpis

13.6.2013